

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 56. — ŠTEV. 56.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 8, 1932. — TOREK, 8. MARCA 1932

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX.

ŠTIRJE MRTVI PRI GLADOVNIH DEMONSTRACIJAH

KAKIH TRITISOČ NEZAPOSLENIH SE JE ZBRALO PRED FORDOVO TOVARNO IN ZAHTEVALO KRUHA

Demonstracijo so baje vprizorili komunisti, toda njihovega voditelja, Williama Z. Fosterja, ni bilo med njimi. — Ko so hoteli ognjegasci s curki ledenomrzle vode pregnati demonstrante, s o slednji prerezali cevi. — Policija je streljala, dočim so metali demonstranti na stražnike kamenje.

DETROIT, Mich., 7. marcac. — Pred vrati tovarne Ford Motor Company se je danes unel vroč boj med nezaposlenimi ter državno in privatno policijo. Nezaposleni so bili obročeni s kamenjem in gorjačami, dočim so se policisti posluževali revolverjev in pušk. Štiri osebe so bile usmrčene, kakih petdeset jih je bilo pa več ali manj težko poškodovanih.

Demonstrantov je bilo 3000 do 5000. Policija ni imela posebnih izgub, le Harry H. Bennett, načelnik Fordove privatne policije, je bil precej nevarno poškodovan.

Neki demonstrant je bil pri vходу v tovarno na mestu usmrčen, dočim so ostali trije umrli par ur nato v bolnišnici.

Za demonstracijo se je vršila že več tednov velika reklama. Komunisti so z velikimi lepaki naznanjali, da bodo vprizorili gladovni pohod proti Fordovi tovarni.

Časopisje je mnenja, da je demonstracijo zasnoval komunistični voditelj William Z. Foster, ki je sklical v ta namen v nedeljo velik shod. Fosterja pa danes ni bil opaziti med demonstranti.

Ko so se približali demonstranti Dearbornu, jih je policija sprejela s plinskimi bombami, ki pa ni so imele zaželjenega uspeha.

Ognjegasci so hoteli prepoditi demonstrante s curki ledenomrzle vode, pa se jim namen ni posrečil, kajti demonsttranti so pravočasno prerezali cevi.

Na dvorišču Fordove tovarne sta bila med drugimi Fordov sin Edsel ter bivši governer Fred W. Green.

Močni policijski oddelki so se postavili pred zaklenjena vrata. — Nazaj! — je zaklical neki policist, — če ne, bomo streljali.

Toda demonstranti se niso hoteli umakniti. Nato so padli prvi strelji iz revolverjev in pušk. Neki očividec je rekel pozneje, da je policija oddala vsega skupaj od dvesto do tristo strelcev. Demonstranti so metali na policiste kamenje in opeko.

Medtem se je pojavila v ozadju Bennettova kmeta. Demonstranti so Bennettova najbrž takoj spoznali, kajti možak je bil takoj ves v krvi. Pozneje so ga njegovi tovariši odvedli v bolnišnico, kjer so pa zdravniki dognali, da ni smrtnonevarno poškodovan.

Ker je postalo streljanje policije vedno močnejše, so brezposelni izgubili pogum ter se razkropili.

Pohod se je organiziral ob dveh popoldne. Demonstranti so nosili plakate z napisi: —

— Delavci, ne bojte se! Pridružite se nam. Mi hočemo delo, mi hočemo kruha! Sedaj je čas, da nastopimo.

Sprevod je dospel v Dearborn ob treh popoldne.

Neki aretirani demonstrant je pozneje rekel, da niso imeli v načrtu nobenih nasilnih dejanj, ampak da je bil poglavitni namen njihovega pohoda, izsklicati konferenco med Fordom in zastopniki nezaposlenih.

Aristide Briand včeraj umrl

DARROW SE ZAVZEMA ZA DOBRO PIVO

Na zborovanju je bilo 5000 ljudi. — Hinavščino je treba potepati. — Politiki imajo dovolj pijske. — Delavci morajo rešiti položaj.

Kansas City, Kans., 7. marca. — Matthew Woll, predsednik American Federation of Labor in slovit odvetnik Clarence Darrow sta pričela veliko kampanjo za 2.75 odstotno pivo.

Woll in Darrow sta v svojem govoru pozivala ves ameriški narod, da zahteva, da se izpremeni prohibicijska postava, da bo zopet dovoljeno 2.75 odstotno pivo, vsled česar bo gospodarski položaj dežele v marsikaterem oziru izboljššan.

V Convention Hall je bilo navzočih nad 5000 oseb in Darrow je izrazil svoje veselje nad tem, da delavska stranka uporablja svoj upliv, da potepa hinavščino v Ameriki.

— Naši politiki se ne brigajo za odpravo prohibicijske postave, — je rekel Darrow. — Zakaj neki bi? Saj dobijo so pijske, ki jo hočejo.

— Naši ljudje so se pohlavno uklonili metodistovskemu odboru za zmernost, prohibicijski in javni morali, proti-salonski ligi in drugim zagrizenim organizacijam. Zda pa je čas, da delavci zbudijo deželo in nekaj dosežejo.

Woll je rekel, da so farmerji, ki je bila vpeljana prohibicija, izgubili priložnost prodati nad 100.000.000 bušljev žita na leto, premožarska industrija je izgubila prometa za 3.200.000 ton premoga in železnice so v primeri s tem imele velikansko škodo.

ARETACIJA KOMUNISTOV V AVSTRIJI

Dunaj, Avstrija, 7. marca. — Komunisti po celi Avstriji se niso zmenili za vladno prepoved proti javnim komunističnim demonstracijam. V mnogih mestih so bili spopadi med komunisti in policijo. Aretiranih je bilo 128 komunistov. Na Dunaju so nekoga policista obmetavali s kamenjem, v Ljubnu so bili ranjeni štirje komunisti, ko je njihove vrste napadla policija s sabljami.

NARAŠČAJOČ PRIDELEK PREMOGA

Birmingham, Ala., 7. marca. — Pred sto leti je bil v državi Alabama izkopen prvi premog. Leta 1840 je bilo izkopanih 946 ton premoga. Pridelek je z vsakim letom naraščal, tako da je bilo leta 1930 izkopane premoga 16.007.405 ton.

ZNIŽANJE PLAČ NA ŠVEDSKEM

Stockholm, Švedska, 7. marca. — Unija švedskih papirnic je sklenila znižati plače vseh svojih uslužbencev za osem odstotkov. Ta sklep stopi v veljavo 21. marca. Vsléd tega znižanja je prizadetih 30.000 delavcev.

AEROPLAN V BOJU Z ORLI

Orli so letali nad čredo ovc. — Mrs. Lloyd jih je skušala pregnati. — Dva orla sta se zaletela v aeroplan.

Colorado Springs, Colo., 7. marca. — Dva orla sta se spustila v boj z aeroplanom, katerega je vodila Mrs. Griffith Llowd iz Colorado Springs, Colo. in s katerim se je vozil Stuart Wandell. Ko sta letela blizu Pikes Peak, sta opazila več orlov, ki so nizko krožili nad čredo ovc. Mrs. Lloyd obrne areplan navzdol, da bi preplašile orle.

Nekaj orlov je odletelo, dva pa se nista ustrašila ropotanja motorja in svojega velikega nasprotnika. Jezno se zaletita v aeroplan, katerega obdelujeta s kremplji in peruti.

Mrs. Lloyd opazi pretečo nevarnost, zato obrne aeroplan zopet navzgor, toda orla mu sledita in napadata krilo s kremplji in kljunom. V višini 15.000 čevljev zbi je orel s peruti Mrs. Lloyd s sedeža; aeroplan se naglo obrne navzdol in je padel več sto čevljev nizko, predno ga je Mrs. Lloyd zopet vzravnala.

Nato se Mrs. Lloyd odloči, da se ne bo borila za pravico letanja s tako odločnima nasprotnikoma. S hitrim poletom sem in tja se iznebi orlov in odleti z aeroplanom preko gorovja.

IZGUBE POPLAVE JANGTCE REKE

Washington, D. C., 7. marca. — Konečna preiskava o škodi, ki jo je povzročila lanske poletje povodenj reke Jangtse na Kitajskem, je dognata, da je povodenj napravila za 500 milijonov dolarjev škode; utonilo pa je 150.000 ljudi.

ČEŠKA IMA PREVEČ HMELJA

Praga, Čehoslovaška, 7. marca. — Ker je Čehoslovaška pridelala preveč hmelja, zato so pridelovalci hmelja zavzeli isto stališče kot brazilski pridelovalci kave, ki so sežgali kavo, ki je ni bilo mogoče prodati.

Poskušali so da bi se iz hmelja pridelavalo olje, niso imeli uspeha.

CHARLES CHAPLIN PRI MUSSOLINIJU

Rim, Italija, 7. marca. — Ministrski predsednik Mussolini je sprejel v palači Chigi ameriškega filmskega igralca Charlesea Chaplina. Razgovarjala sta se petnajst minut.

SMRTNA KOŠA.

V Ridgewoodu, (27 Foxall St.) je umrl znani rojak Peter Petek, star 58 let. Tukaj zapušča družino in brata Ferdinanda. Pokojnik je bil že precej časa bolehen. Naj v miru počiva! Sorodnikom izrekamo svoje sožalje!

LINDBERBERGHU DOSLEJ ŠE NISO VRNILI OTROKA

Govori se, da so stopili odvajalci v zvezo z njim in da bo zagonetka kmalu rešena.

Včeraj so se razširile govorice, da so stopili odvajalci z Lindberghom v zvezo. Dobil je baje dvoje sporočij, kaj mu je treba storiti, da bo dobil otroka nazaj. V drugem sporočilu je bilo baje ponovno zatrjeno, da je otrok zdrav in da se dobro počuti.

Lindberghov posredovalec, newyorški gangster Spitalo, se je včeraj odpeljal na Pennsylvania postajo. Na vprašanje kam je namenjen, ni hotel odgovoriti. Danes ali jutri bodo odpoklicani iz okoličnice Lindberghovega doma vsi policisti, kajti nekateri domnevaajo, da navzočnost policije brani odvajalce, da bi se približali Lindberghu.

Hollywood, Cal., 7. marca. — Otroci filmskih igralcev so pod stalnim nadzorstvom vsled strahu starišev, da bi jim bili ukradeni in odpeljani za odkupnino.

Igralci, katerih veliki zaslužki so splošno znani, so v vednem strahu za svoje otroke, da se jim ne bi tako pripetilo, kot se je Lindberghovemu otroku. Zato igralci skrbje da pridejo njihovih otroci kar najmanj v javnost.

Neka slavna igralka, ki je tudi mati, je rekla pred nekaj dnevi:

— Imam zelo mehko srce. Odpustiti bi mogla vsakemu ki bi mi napravil kako krivico, ki bi kaj ukradel, ki bi mi poškodoval moje posest, toda ako bi se kdo dotaknil mojega otroka, tedaj bi zločinec umorila brez pomisleka.

Pred tremi leti so trije moški skušali odvzeti slavno igralko Mary Pickford. Sledili so njene mu avtomobilu ter jo skušali odvesti, toda k sreči je bila policija takoj za petami, ker je izvedela za zaroto. Polovila je vse tri in se sedaj nahajajo v ječi.

NAPADALEC NA DEKLETA OBEŠEN

Carthage, Ohio, 7. marca. — Lew Worden, star 34 let, ki je priznal, da je posilil neko učenko visoke šole, je mirno korakal na morišče in je bil obešen.

ZOPET FAŠISTOVSKA VSTAJA NA FINSKEM

Helsingfors, Finska, 7. marca. — Fašistovska Lappo stranka je naznanila da namerava še dalje voditi svojo vstajo proti vladi, medtem ko se je je fašistovska delegacija pogajala z vladnimi voditelji.

Lappo stranka zahteva, da vlada zatre socialistična društva na Finskem; oboroženi fašisti so zasedli železnico med Yvaeskyale in Pieksamaeki. S tem kontrolirajo vso vzhodno Bothnijo.

Prišli so štirje odposlanci iz fašistovskega glavnega stana z belo zastavo in so prosili za konferenco z vladnimi zastopniki.

Predsednik Pen Svinhufvud pa se z uporniki ni hotel pogajati za mir temveč je zahteval, da se razidejo.

ZNANEGA FRANCOSKEGA DRŽAVNIKA JE ZADELA KAP

PARIZ, Francija, 7. marca. — Danes popoldne par minut pred eno uro je umrl v starosti devetinsedemdesetih letih eden najslavnejših francoskih državnikov, Aristide Briand. Zadel ga je kap.

Z Briandom bo legel v grob eden najbolj znanih in najbolj delavnih državnikov, kar jih pozna francoska zgodovina.

Zadnja leta je bil skoro v vseh kabinetih zunanji minister, tako da si tega urada brez njegovega imena človek skoro predstavljati ni mogel. Tudi ministrski predsednik je bil pokojnik enajstkrat ali dvanaajstkrat.

Ko se je razširila vest o njegovi smrti, sta se poslanska zbornica in senat odgodila.

Pogrebne svečanosti se bodo vršile v petek in v soboto. Člani njegove družine so zadovoljni s tem, da mu vlada priredi narodni pogreb.

Meseca januarja mu je sree toliko oslabeledo, da je moral oditi na deželo v Cocherel. Zdravniki so mu priporočili popoln mir. Ministrski predsednik Laval je imenoval na njegovo mesto novega zunanjega ministra.

Prejšnji teden se je vrnil v Pariz, kjer so ga začeli lečiti strokovnjaki za boleznj srea.

Izza onega časa je bilo splošno znano, da je nevarno bolan in da so mu ure takorekoč štete.

REFORMATOR JE KRIV ZLOČINA

Chicago, Ill., 7. marca. — Suhaškega reformatorja Daniela L. Gildaya, starega 66 let, je porota spoznala krivim, da je obstrlel Hermana Knola, starega 17 let.

Pred nekaj meseci je Knol s svojim prijateljem srečal na ulici Gildaya in ker se je opotekal, sta mislila, da je vinjen in sta mu prišla na pomoč, da bi ga pri hoji podpirala. Gilday pa potegne revolver in ustrelil. Mladi Knol se opoteče in pade.

Gilday, ki je predsednik zveze za postavo in red v južnem okraju mesta in ki je posebno zasledoval prodajalce opojnih pijske, je pred sodiščem priznal, da je moral biti pijan, ko je streljal na Knola 29. novembra.

Državni pravdnik je v svojem nagovoru na poroto rekel: — Gilday je reformator, ki hodi okoli z lilijo v eni roki in z revolverjem v drugi roki ter s steklenico žganja v svojem žepu. Obsojen je bil od 1 do 14 let.

GODCI SO ZASTAVKALI

Philadelphia, Pa., 7. marca. — Gledališče "Empire" je bilo skoro zasedeno in igralci so že stali pripravljeni, da se dvigne zastor. Toda godbe ni bilo. Lastniki gledališča niso bili obveščeni, da nameravajo godbeniki zastavkati in navzlic prizadevanju ravnateljstva, da bi prišlo do kakega sporazuma, so morali gledališče zapreti.

Musicians' Union pravi, da so godbeniki zastavkali, ker gledališka uprava ni hotela najeti dovolj godbenikov, ki so potrebni za tako predstavo.

UPORNIKI V DRŽAVI PERU

Predsednik je bil obstrljen. — Predsednikov priločnik ranjen. — Napadalec ranjen in aretiran.

Lima, Peru, 7. marca. — Ko je predsednik države Peru Luis M. Sanchez Cerro prišel ravno v cerkev v Miraflores, je nekdo izmed množice ustrelil nanj. Pri tem je bil poleg predsednika ranjen njegov priločnik polkovnik Antonio Rodriguez in neka civilna oseba. Policija je streljala na napadalec in ga ranila, nakar je bil aretiran. Izkazalo se je, da je napadalec Jose Melgar Marquez, ki pripada Aprista (opozicijski) stranki.

Rodriguez se je postavil med predsednika in napadalec. Njegove rane so nevarne.

Predsednik Cerro je dobil strel v prsi. Zdravniki pravijo, da rana ni nevarna, ker ni krogla ranila srea. Predsednik je takoj potegnil revolver, pa ga ni mogel rabiti, ker je njegov drugi priločnik major Luis Solari, ustrelil na napadalec in ga tudi zgrabil.

Predsednik Cerro in polkovnik Rodriguez so odpeljali v Del Gado kliniko v Miraflores.

Cerkev je bila natlačena najodličnejših oseb, ker je kraj znano letovišče. Ko pride predsednik s svojim spremstvom do svojega sedeža se mu približa mlad visok človek v modrem jopiču in belih hlačah.

Napadalec takoj ustrelil na predsednika in ga zadene v levo stran prsi. Drugič ustrelil na Rodriguezu, ki takoj pade. Napadalec je nato ustrelil še osemkrat in ena krogla je zadela Miss Augusto Miro Quesada Carrassa.

Cero je star 42 let in je nosil peruvansko vojaško suknjo skozi 20 let. Ko je bil častnik samo štiri leta, je izgubil dva prsta na desni roki v revolucionarnem boju proti predsedniku Billinghurstu. Pozneje je bil tudi udeležen v neuspešni vstaji proti predsedniku Augusto B. Lengua, nakar je bil za pet let izgnan iz dežele in je v tem času služil v italijanski, francoski in španski armadi.

Kot se je vrnil, je pričel leta 1930 vstajati proti predsedniku Laugua, čigar enajstletno diktatorsavo je bilo s tem končano. Po nekaj mesecih pa je moral Cerro bežati in je bil nekaj mesecev v tujini. Dobil pa je dovoljenje za povratek in pravico, da sme kandidirati za predsednika in v oktobru lanskega leta je bil izvoljen za predsednika.

ADVERTISE
in "GLAS NAPODA"

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENE PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakner, President L. Benedik, Trezor

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates: In Kanado \$6.00, Za pol leta \$3.50, Za celoletno \$7.00, Za celoletno za celotno leto \$7.00, Za celoletno za celotno leto \$7.00, Za celoletno za celotno leto \$7.00

Advertisement on Agreement

Glas Naroda izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebniosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivalnište naznan, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA, 215 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

ARISTIDE BRIAND

Včeraj je umrl v Parizu Aristide Briand, ki je pošteno zaslužil častni naslov mirovnega apostola Francije.

Dasi je bila javnost že več tednov prepričana, da bo njegova zadnja bolezen usodepolna zanj, je vendar vest o njegovi smrti vse poštene ljudi globoko pretresla.

Pokojnik je bil skozinski Francoz ter z vsem srcem in z vso dušo udan svoji domovini.

Poleg tega je bil pa možak širokega obzorja ter je po svoji dalekovidnosti prekašal vse druge diplomate.

Ne samo Franciji, njegovo delovanje je veljalo vsemu svetu.

Njegov cilj je bil zblizati narode, zatem ko sta zavist in sovraštvo vojnih let zdrobila skoro vse vezi skupnosti in sodelovanja in zastrupila plemenite nazore.

V mislih je zasnoval Panevropo — skupino evropskih držav, ki bi bile združene že vsaj v gospodarskem pogledu.

O tem svojem cilju je neprestano sanjal in govoril o njem, toda prej je moral zatisniti oči, predno se mu je cilj uresničil.

Deloval je tudi za zblizanje med Francijo in Nemčijo ter je pri tem svojem delu imel izbornega pomagača v osebi nemškega zunanjega ministra dr. Gustava Stresemanna, kateri pa je tudi prezgodaj legel v grob.

Če sta oba državnika dobila Noblovo mirovno nagrado, sto jo pošteno zaslužila.

Ako zblizanje med obema državama ni tako napredovalo, kakor je bilo upati, nikakor ni to Briandova krivda.

Briand je bil pripravljen dati dosti večje koncesije, toda tozadevne načrte so mu prekrizali politični sovinitvi v lastni deželi.

Tudi Briand se je zadržal leta prepričal o resničnosti pregovora, da so republike nevhvaležne.

Njegova najbolj vroča želja, da bi postal predsednik francoske republike, se mu, žal, ni izpolnila. Drugi, neznanjši politik, je zmagal pri lanskih predsedniških volitvah.

To ga je tako bolelo, da je izstopil iz političnega življenja in se podal v samoto.

Zadnje tedne mu je srce zelo oslabeledo, in včeraj ga je v spanju zadela kap.

To se je zgodilo dosti prezgodaj, kajti današnji svet potrebuje takih mož, kakoršen je bil Briand.

Vrzel, ki jo je pustila njegova smrt v mednarodni politiki, bo jako težko izpolniti.

Sedanja voditelja francoske politike — Laval in Tardieu — po političnih možnostih Briandu niti do kolena ne sežeta.

DETOMORILKA SE JE OBESILA

Fortlaud, Me., 7. marca. — Mrs. Edward E. Brackett, stara 38 let, ki je umorila svojega 14 mesečnega starega sina, da bi si zopet pridobila ljubezen svojega moža, se je obesila v Cumberland okrajni ječ. Svojega otroka je na svojem domu v Harrison toliko časa tolkla s palico, da je umrl.

Ko je bila pripeljana v ječo, je izpovedala preiskovalnemu sodniku, da se je njen mož po rojstvu otroka vedno norčeval iz nje. Da bi dokazala možu, da ga še vedno ljubi, je otroka umorila.

PAPEŽEV KIP IZREZAN IZ RIŽA

Vatikansko mesto, 7. marca. — Mati prednica frančiškanskih sestere je poklonila papežu Piju XI. kip, izdelan iz ržna riža, in ki je najpopolnejše kaže papežovo podobo. Seveda, na tako majhnem kipeu ni mogoče videti drugega kot navadno rižovo zrno, toda pod povečalnim steklom se pokaže prava podoba papeža.

Ta kip je izrezal izpreobrnjeni Kitajec, seveda po trudopolnem delu.

PLAZ JE UBIJ TRI OSEBE

Piaccenza, Italija, 6. marca. — Dva gorska snežena plaza sta ubila tri delavce, poškodovala pa deset drugih, ki so odmetavali sneg ob cesti do neke gorske vasi.

Dopisi.

Selo-Moste pri Ljubljani.

Poročati imam, da je umrl na Rodici pri Domžalah po kratkem bolehanju g. Franjo Šubelj. Rodil se je leta 1851 v Radomljah pri Kamniku. Bil je svoj čas posestnik in gostilničar v Zagorju ob Savi, a zadnja leta živel na Rodici. Vzgojil je sedem otrok v narodnem duhu in sicer hčerki Ivanke in Fani, sinove Toneta, Gusteljna, Pepeta, Petra in Janeza. Zadnja dva se nahajata v domovini, medtem ko so vsi drugi otroci v New Yorku, kjer se odlikujejo kot izvrstni peveci in vodilne sile pri narodnih prireditvah. Prizadetim moje iskreno sožalje!

V Dolenskih Toplicah so našli v hiši mrtvega posetnika Matijo Gorše. Doma je bil iz Podturna pri Toplicah in se je v mladih letih preselil v Ameriko. Pridobil si je s pridnostjo in varčnostjo lepo premoženje, ker pa ni bil v svojem zakonu srečen, je prepustil ženi, s katero je imel tri otroke, hišo in se preselil v domovino. Postal je samotar in se je vdal pijaci. Ker ga ni bilo iz njegove hiše več dni na spregled, so sosedje s silo odprli vrata in našli Goršeta v postelji mrtvega. Najbrže ga je zadela v spanju kap.

Primašam to vest, ker se v Ameriki gotovo nahajajo rojaki, ki so umrlega poznali. Zainteresirana bo pa na tem tudi njegova žena in otroci, ker je mož imel poleg posestva v domovini, tudi hiše v Ameriki.

20. t. m. nastal je malo pred polnočjo požar pri posestniku D. Lenčku v Ihanu, št. 21. Lenčku je pogorelo več tisoč kilogramov sena, gospodarsko poslopje, hlev, drvarnica in shramba za vozčke. Ker je bila zavarovan le za nizko vsoto, trpi Lenček občutno škodo. Domneva se, da je bil ogenj podtaknjen od zlobnega požigalca, ki ga orožniki pridno zasledujejo. Po mojem mnenju bi se moralo take zlobne duše, ako bi se jih pri dejanju zalotilo, enostavno linčati in jih zagnati v ogenj.

Gotovo ste 22. februarja svečano proslavili dvestoletnico velikega ameriškega državnika George Washingtona. Tudi Jugoslavija kot kulturna država je proslavila rojsti dan tega viteza svobode in demokracije na jako svečan način. Ameriški poslanik na našem dvoru g. Prince je v srbskem govoru razlagal vse vrline George Washingtona ter posebno poudarjal njegovo poštenost, človekoljubnost in pravičnost. V današnji dobi materializma je pač težko ujeti takih mož.

Proslave so se vršile v Beogradu, Zagrebu in v Ljubljani, a tudi mnoga druga manjša mesta niso zaostajala, posebno se je pa šolski mladini opisovalo George Washingtona kot vzor človeka.

Prijatelj Grom, s katerim se snidem skoro vsak dan, je izvoljal na Bleiweisovi cesti gostilno, ki jo vodi neka gospodična Lapajne iz Idrije. V tej gostilni se dobijo vsaki četrtki pristni idrijski žlikrofi. Ker je Peter Zgaga nekoč pisal v svoji koloni o idrijskih žlikrofi, sem jih šel na povabilo prijatelja Groma pokusiti. Počiral sem jih deset z omako pljučne pečenke, prijatelj Grom 15 z prekaženimi ovirki, a neki profesor rodod Idrijčan pa 40. Saj so dobri, vendar pa dam prednost tistim, ki jih naše gospodinje naredijo iz pljuč in drugega sesekanege mesa. Pri tej priliki sem se seznanil z nekim profesorjem Lapajnetom. Pravil mi je o krstu sina Zorka Prelovca, kjer je bil tudi Zgaga navzoč. Krst so slavili s takim navdušenjem, da bi se bil krščene skoro z vinom zadušil. (Vidiš Zgaga, vse pride na dan! Opazka staveca.)

Gospodična Lapajne je bila tako prijazna, da mi je napisala recept za žlikrofe, ker pa mislim, da ima Zgaga nekak patent za to delikateso, ga nočem drugače obledaniti, ako ne dobim od njega posebnega dovoljenja.

Do 6. februarja smo imeli tukaj še precej prijetno zimo. Mislili smo, da smo najhuje že prestali, toda varali smo se. Zapadel je visok sneg in nastopil hud mraz, vendar pa Matija danes ko to pišem, že izvršuje svojo nalogo in prav pošteno led razbija.

Pri nas se je pričela v zadnjem času treznostna propaganda. Ako bo taista uspešna, je drugo vprašanje. So namreč ljudje, ki si ne dajo spodbijati svoje mnenje, da je Bog trto zato ustvaril, da rodi grozdje in da je bil Noa, ki je prvi pričel delati iz grozlja vino, največji mož na svetu.

Nočem sicer na nikogar, ki ga včasih eukne, metati kamenje, ker tudi sam ljubim božjo kapljico. Vino človeka poživlji in ga spravi v dobro voljo, starejšim ljudem daje moč, vendar se ga pa tukaj včasih le preveč uživa in sicer toliko, da človeka več ne pozivi, temveč poživlji. V takem stanu se dogajajo potem pretepi pri katerih igra svojo vlogo tudi nož. Dogajajo se poboji, prepripi v družinah itd. Imamo sicer postavto, s katero sodišča zabranjujejo prehudim čehovcem poset gostilen za eno ali dve leti, a to je tudi nekak Blažev žegen, ker kdor hoče piti, pijača že dobi, v tem imate sami najlepše skušanje, saj prepoveduje prohibicija točno pijačo, a jo vseeno povsod dobite. Saj so ljudje ki bi šli za čašo vina celo v pekel po samega hudiča.

Zdravniki priporočajo, naj bi se več grozolja jedlo in na ta način znižalo količino vina. Vиноgradniki so pa drugega mnenja in tudi država bi mnogo na davkih izgubila, ako bi se uvedla prohibicija. Vendar pa, hvala Bogu, tako daleč še nisimo. Ako ga pijemo z "andahitjo" nam ne bo nič škodovalo.

Bliza se sv. Jožef. Želim vsem Joškom in Jožicam vse najbolje, posebno pa prijateljem Pogačniku v New Yorku. Dundi, Sitarju in Zalarju v Jolietu, Ill., Zelenu v Waukegan, Ill., Svetetu v Lorain, O., Miss Holmar, New York, Mrs. Susman v Forks, N. Y. in Rojanju v New Yorku. Ker bo isti dan tudi moj god in jih bom imel že 64 na grbi. — čas da postanem pameten — ga bom zvrnil oso na zdravje vseh in bom v mislih pri njih.

Vsem rojakom po širni Ameriki želim: Veselo Alelujo! Mogoče da ne bo tako vesela kot druga leta, vendar pa upajmo na boljše čase, čase v katerih naj pride tudi delavec na svoj račun in postane deležen vseh dobrot, ki mu po božji in človeški postavi pripadajo.

Pozdrav! Joža. Gowanda, N. Y.

Delavske razmere se tudi v tukajšnji naselbini pomicejo vedno bliže k smrti točki. Plače so pa že skoro pod to točko. In ravno zato, da vse te neprijazne čase pozabimo, vsaj za par uric, od časa do časa priredimo kakšno dobro zabavo.

Dne 12. marca zvečer pridejo "Stari grehi" na oder tukajšnjega S. N. Doma.

Ta igra je lepa in polna humorja in je žela do danes povsod veliko hvale. Prišteva se k najlepšim slovenskim burkan. Naši diletantje so se zavzeli da jo predstavijo po svoji najboljši moči in pravijo, da če ne bodo pri predstavljanju te igre posetniki 100% zadovoljni, da potem sploh ne nastopijo več na odru.

Torej je najbolje za vse rojake in rojakinje v okolici, da ne zamudijo te prireditve. Nudilo se vam bo veliko duševnega užitka, katerega vsi potrebujemo. Po igri bo ples.

Ker nam ni bilo mogoče veselice prirediti 19. marca, zato jo en teden poprej. Sv. Patricija bomo prej obhajali pa nič zato.

V imenu direktorjev S. N. Doma in naših diletantov, kateri bodo omenjeno burko predstavljali, se vse uljudno vabi, da nas poselite dne 12. marca v S. N. Domu. Apelira na vse, da pridete bolj zgodaj, kakor ponavadi. Igra je precej dolga, zaradi tega se bo tudi pričela predstavljati točno ob 7.30, četudi kateri misli, da bomo čakali, kakor ponavadi.

Torej, kdor želi videti "Stare grehe" od začetka do konca, mu svetujemo, da pride ob določenem času. Za jedajo in (!) preskrbi zato postavljen odbor.

Vstopnina je za moške 50c, za ženske 25c.

J. Matekovich, predsednik.

Barberton, O.

Pred nekaj dnevi sem zapazil v Glasilu KSKJ. zanimive slike in kratek opis iz življenja pokojnega častitega misijonarja Buha. Objavljen opis in slike je bil poslan od našega večnega popotnika Mr. Pogorelea. Ko sem ogledoval slike in prebral opis o pokojnemu starčku misijonarju Buhu, sem se zamislil v pretekla leta in se spomnil, kako so pred nekaj leti neke osebe ruvarile proti Mr. Pogorelu, kako se je hotelo slovensko javnost nahujskati proti človeku, ki je povedal odkrito nekaj odločilnih poštenih besed. Upam, da je saj nekoliko poravnava krivice, ki je bila storjena Mr. Pogorelu, kajti drugače ne bil začel zopet dopisovati v omenjeno Glasilo.

Z Mr. Pogorelem sva se le enkrat osebno sestala, to je bilo leta 1913, kmalu potem ko sem došel iz domovine. Poznala se nisva in tako sva se tudi skoro nepoznana razšla. Od tistega časa sem pa stalno zasledoval njegove skromne dopise. Po dolgih letih sem pa končno pisemnim putem stopil v stik z njim. Kar sem poprej mislil, se je sedaj izkazalo, da je vse čista resnica.

Mr. Pogorele je mož v visokih letih, in življenje mu ni bilo vse. skoz z rožicami posuto. Nešteto nadlog ga je tlačilo in izkustva ima, da malo priseljencev toliko. V preteklem letu, ga je pa bolezen trdovratno držala in podvreči se je moral dvojni operaciji. Vse muke je srečno preстал, toda za nadaljnjo potovanje je še nezmožen in to mu zelo greni vsakdanje življenje.

Od časa, ko sem se seznanil z njegovimi spisi in v dopisovanju z njim sam zaznal, koliko lepih in zanimivih spominov skriva njegova preteklost.

Naznanilo in zahvala. S tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je 21. februarja 1932, po dolgi in mučni boleznii umrla moja ljuba žena in draga mati šestih nedorastlih otrok v starosti 40 let. ANA ERKLAVEC roj. GRADIŠEK. Na tem mestu izrekam najiskrenejšo zahvalo vsem, ki ste mi pomagali, da sem mogel mojo ženo dostojno pokopati. Najlepša hvala mojemu bratrcu in njegovi družini Val. Koss, sestrični T. Koss, družini F. Koss, bratu Petru Gradišek, Mr. F. Kobola, družini Strnad, družini Ch. Perc, družini J. Lenarčič Miss C. Remc. Lepa hvala tudi vsem nabiralcem in darovalcem po sledečih tovarnah: Bonar Phelps Co., Good Value Hat Co., Kraut Co., Lacin Co., Summit Co., Schneeweiss Co. Lepa hvala Fatru Hijacintu Podgorščku, ravno tako Mr. I. Hude-tu za lepo petje pri pogrebnih sv. maši. Če sem katerega pozabil torej še enkrat "Bog placaj" vsem. Ti ljuba žena in draga mati v miru počivaj; naj ti bo lahka ameriška gruda. Založnici ostali: FRANK ERKLAVEC, soprog FRANK, ANA, VERA, HENRY, VINCENT in EMILY, otroci. New York, 4. marca 1932.

Znanó mi je, kako in kje je lazil po raznih krajih, ki so nam znani le po opisih; s kako odličnimi osebam se je sestajal, z vsakovrstnimi tujei, Indijanci, z našimi prvaki, ki so orali ledino v tujem nepoznanem kraju, in s sivolasiimi misijonarji, ki so že vsi odšli v večnost; kako je prenašal novice od naselbine do naselbine in po raznih oddaljenih farmerskih bivališčih. Koliko dobrih besed je on imel za naše slovensko časopisje in za naše podporne organizacije. Kolikim je odprl oči in jih napotil na eno in drugo potrebno stvar, ki jo premnogokrat marsikdo v brezbrižnosti ignorira.

Mr. Pogorele je šel dalje in dalje ter se po dolgih letih zopet vračal in zopet obiskal stare znanee in prijatelje. Vse povsod so ga z veseljem sprejeli, in nešteto vprašanj je sledilo. On je moral odgovarjati in pripovedovati zanimivosti z dolgega potovanja.

Tako se je ponavljalo od leta do leta. On si je poštenim potom služil kruh in si s svojo obrtjo toliko pripomogel, da mu ni bilo treba delati v tovarni, rudniku ali v gozdu, kjer bi bil gotovo že podlegel, vsled svojega rahlega zdravja.

Prav sedaj bi najbolj potrebovali Mr. Pogorelea, da bi prijel za pero in pisal svoje spomine, ki pričajo na pretekla leta naših priseljencev in prvakov v državah ob velikih jezerih, ob kanadskih mejih in of Pacifični obali. Toda to vse je njemu sedaj nemogoče, ker ni še popolnoma okreval od svoje dolgotrajne bolezni. Zato pa upajmo, da se mu zdravje zopet popolnoma povrne in morda nam bo napisal vsaj nekaj skromnih zanimivosti iz preteklih let ter iz že označenih romantičnih krajev.

Torej od moje strani, iz srca izraženo, naj Mr. Pogorele živi še mnogo let, naj mu bo sreča milejša v večeru njegovega življenja. Naj bi obdaril še v veliki meri s svojim gradivom slovensko javnost in želim, da se ne bi nikdo več spotalak ob njegovo ime. Kajti toliko, katerega življenje vsebuje toliko vrlin, je v resnici spoštovanja vredno.

Frank Troha.

Krayn, Pa.

Cenjeno uredništvo Glas Naroda! Čital sem, v listu Glas Naroda, št. 47 dopis iz Forest City, Pa. od rojaka Mike Zupaneic, kateri piše, da se je tamkaj nahajal Jack Naglič in začel malo trgovino, si sposodil od raznih rojakov vsoto \$500.00 ter nato izginil neznan kam. Da ne bo kdo mislil, da je prišel semkaj pod moje zastombo, ali, da mu jaz dajem kako potuho, naj vam bo sledeče v pojasnilo:

Leta 1930 je delal moj brat tukaj, za kar sem se jaz potrudil, da sem mu dobil delo v promogorovu. Delo v Dnuo, posebno v Kraynu, je težko dobiti, ker so promogorovi prenapolnjeni. Zabogateji v Kraynu ne moreš, rineno le toliko, da se preživimo. Delamo pa toliko, da je danes s tistim človekom, ki ima delo v Kraynu in ga pusti, ter gre za delom drugim, že nekaj narobe.

Tako tudi jaz mislim, da ni bilo vse prav z mojim bratom Jakobom in rojakom Henrik Pečaričem, ko sta dne 3. januarja 1931 odplula iz naselbine Krayn, pustila delo na štilu in se podala pustolovsko naprej v svet za delom.

Naglič je pustil družino v Clevelandu, Pečarič pa v Kraynu. Da vemo kje sta, se sem pa tja Pečarič sam zaganjal v luno potom časopisja. Jakoba Nagliča po drugi objavljajo v javnosti. Eden hoče biti vodja svetovne politike, drugi pa veletrgovec. Učiti hočeta oba nas druge, za svoje družine se pa ne zmenita.

Naj bo na tem mestu povedano, da jaz, njegov brat, in njegova družina nismo odgovorni za njegovo početja in za njegove dolgove. Njemu ni bilo treba iti od svoje družine za nikakimi trgovinami. Na tem mestu bodi povedano, da kdor mu posodi kaj denarja, naj mu ga le, ako hoče. Mi ne bomo plačevali njegovih pustolovskih dolgov.

Pozdrav vsem čitateljem!

Frank Naglič.

Peter Zgaga

— Nekateri ženske imajo pa res čudno navado — je pripovedoval rojak. — Naprimer moja. Skoro vsak teden dvakrat sedi do treh zjutraj v kuhinji.

— I, kaj po počne ves ta čas! — so ga vprašali.

— Mene čaka, da pridem domov...

Ko je Lindbergh sprevidel, da policija ničesar ne opravi, je najel gangsterje, da posredujejo med njim in odvajalci.

Ne vem, kako bi rekel. V gotovem oziru je to za gangsterje velika čast in priznanje, v drugem oziru pa velika klofuta za policijo.

— Torej kako je, prijatelj, si že razmišljal o zakonskem življenju?

— Seveda sem razmišljal, kajti če bi ne bil, bi bil že davno oženjen.

Govoriti je vedno lažje, kot razumeti. Ljudje navadno vse vedo, ne razumejo pa ničesar.

— Oh, kako lepo je od tebe, ljubček moj, da si stavil baš na tega konja, ki nosi moje ime. — se nasmehne dražestna Mignou svemu sosedu.

— Da, naravnost presenetljiva podobnost. Prispel je na cilj za cele pol ure prepozno.

— Gospod doktor, vi lečite mojega strica. Sem edini njegov rodnik in dedič, povejte mi torej čisto resnico.

— Ne vem, ali bi vam ustregel, vidim pa, da ste mlad, krepak in da lahko veste vse.

— O da, gospod doktor, kar povejte.

— Vaš stric bo čez teden dni zdrav ko riba.

Sosedom človek nikoli ne ustreže. Prej so se pritoževali, da se dere otrok, zdaj ko mu žena poje, da je tiho, se pa pritožujejo, da poje žena, češ, naj bi se raje držal otrok.

Ravnatelj nameščencu: — Priporočal bi vam malo manj lenobe in malo več delavnosti.

Nameščencev: — Lahko bi vam navedel primer da je to vaše naziranje zmotno. Imel sem prijatelja, ki je delal prav toliko kakor jaz. Imel ni nič. In drugega, ki se je trudil nič in dan. Ta je postal milijonar.

— Nu vidite, da imam jaz prav, ne pa vi!

— Oprostite, nisem še povedal, da je drugi prijatelj umrl zaradi prevelikih naporov in je zapustil vdovo, ki jo je vzel lenuh za ženo.

Malega fantka vprašajo, kje ima sree.

Fantek molči.

Nagovarjajo ga: — Nu, le položij roko na levo stran prsi, pa boš čutil udarec.

Fantek malo pomisli in se odreže: — Nak, udarec čutim vedno z adaj in nižje.

Senator Fess iz Ohio je rekel: — Ko se je začela agitacija, naj se plača bonus vojnim veteranom, je dospelo prvega dne s prvo postjo 3061 tozadevni prošnji v moj urad. S štirimi nadaljnimi poštamimi jih je dospelo še znatno več. Vse te prošnje so bile vržene v koš.

Da, senator je pa res pravi zastopnik naroda.

In narod mu poleg tega še precej dobro plača, da ga "zastopa"

Rojak I. U. iz Barbertona O., bi rad izvedel, če sem res Kraševce po rodu.

— Se vej, de sm Kraševci. I nanka neč druga nouchem bet, pr strejli buožji!

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JACK BLACKBURN:

PRIZOR V DŽUNGLI

Iz angleščine prevedla T. D.

Bilo je v začetku aprila 1917. ko je četa 50 vojakov zapustila svojo barako v bližnji Bombase v Vzhodni Afriki.

Večina smo bili škrtaranci z bojišča v Franciji in Belgiji, zelo nezaupni v to deželo črncev, moskitov, mrzlice in neznanih nevarnosti.

Transportacija je bila problem v tej neizmerni pokrajini. Poti smo morali rezati skozi skoraj neprodorno džunglo.

Nas vlak je imel dva dni zamude. Čas odhoda in prihoda vlaka sploh ni bil določen.

Miniaturni vagončki so bili pokriti z mrežami proti mrčesu in samo toliko veliki, da je bilo v vsakej za štiri može prostora.

Bil sem v zadnjem vagončku; z menoj je bil samo en mož, ker nihče ni hotel iti v zadnji vagon. Če bi se namreč kakšna divja zver prikradla do nas, bi to bil skoraj gotovo zadnji vagon.

Moja tovaria Berker je bil mladenič temne polti, ki je bil hudo ranjen v Yprih. Afrike se je bal. Sovražil jo je. Proklinjal je silo, ki ga je poslala sem.

Nasna največja brzina je bila 15 milj na uro. Bil smo cele dneve v grozni samotni velikanski gozdovi in džungli. Na planem je bila vročina neumljena, žgoča, prodorna, in samo naše tropične čelade so nas rešile solnarice.

Manjše kače so potzele pod vlak med kolese in bilo je po njih. Večje črne, nekatere po 12 do 15 čevljev dolge, so se nam izognile okoli lokomotive ali konca vlaka.

Kadar se je vlak ustavil, nas je bilo groza iti lapod naših mrež in iskati kurivo med drevjem. Bil je to temen, tajinstven prostor, v katerem nam je sapa jemala. Zemlja je bila črna, močvirna, poteptana.

Ponoči se je v džungli zbudilo divje življenje. Kurili smo kresove in se pogovarjali. Berker pa ni hotel govoriti, če so opice začele

tuliti. Kakšenkrat smo te stvarice videli podnevi. Njihovi mali kosmati obrazi so kukali skozi listje kakor stari kokosovi orchi. Zvečer je tema padla kakor zastor. Tu ni bilo mraka. V temi smo videli svetleče se oči, majhne kakor bučika, ki so nas opazovale z bližnjega gozdnega roba ali drevesa.

Konec prvega tedna je vsa četa začela trpeti vsled žve. Prišli smo v veliko ozemlje zverin. Milake s pitno vodo so bile redke in zelo oddaljene druga od druge. Pretirna močvirja so obrobila železnično progo. Moštvo je prekuhalo vodo in jo pilo. Ležalo je v vagonih in trpelo vsled vročine. Več jih je obolelo.

Berkerja je vročina bolj trpinčila kakor mčne. Sedel je v kotu, opazujoč, s puško namenjeno proti džungli. Nekega jutra je lokomotiva zavila okoli ovinka v mali dolinici in zapiskala. Vstali smo in zrlj naprej. Odrasej lev je stal na progi in razsojal, kam naj jo udari. Več vojakov je bliskoma ustrelilo, in velikanska zver je izginila, menda nezadeta. Berker je proklinjal in mrmral do opoldne.

Ta dan ni več izpregovoril, in zdelo se je, da se ga loteva mrzlica. Premetaval se je in mrmral v spanju. Drugo jutro smo se komaj zbudili, ko se je dvignil in se zastrel čez vagon. Opazoval sem ga in presenečen skočil pokonci, zakaj njegove oči so se v grozi izbuljile. Zatulil je kakor norec.

Vse moštvo je oživilo. Glave so se dvigale iz vsakega vagona, in žarčaje oči so strmele ha najgroznejši prizor, ki sem ga kedaj videl. Desni breg je mrgolej samih kač!

Bilo je to preseljevanje kač kakor so nas poučili pozneje. Kače so potovale zelo daleč, ne da bi se ustavile; a nam se je zdelo, kakor da smo prišli v ozemlje polno reptilij. Solnce se je zrcalilo v njihovih opolzljih trupih. Videli si kače vseh barv, in vrst, velike in majhne, dolge in kratke, zelene in črne, oranžaste in črtaste, grogljave in grdooke.

Počil je strel, potem drugi in zopet tretji. V drobcu sekunde je streljal vsak mož na mrgolečo maso. Tuhtam je padla kakšna velika kača in se zapletla z manjšo, potem pa — grozota vseh grozot — je vlak zavozil mednje.

Berker je tulil in tulil. Počutil je poleg vagonke stene, da se izogne prizoru. Potem je še bolj tulil. Vlak se je ustavil, nezmožen voziti čez mrgolečo maso. Strojova koleca so zmečkala toliko kač, da je neka oljnata masa pokrivala progo. Koleca so se kar v praznem vrtele in drsela. Vsak mož se je boril, da si reši življenje. Streljanje je prenehalo; vsi so udarjali s puškinnimi kopiti po kačjih glavah, ki so se dvigale ob vagoniskih stenah.

Meril sem jih doli. Boriti sem se moral za dva. Berker se je dvakrat trepetaje dvignil in gledal; enkrat, ko se je neka velikanska debela pošast vila okoli konca vlaka, in potem ko je neka zelena, opolzla kača svignila gori k nam. Udaril sem jo precej dobro, toda padla je v vagon. Stopil sem ji na glavo, predno se je mogla geniti, ampak njen vitki trup je svirkal okoli in osnil Berkerja po obrazu. Nikdar nisem slišal takih glasov iz človeških ust kakor tedaj njegovo vpitje. Niti potem ni nehaj vpiti; sem virgel zvijajoč se trup iz vagona. Oklenil se je mojih nog z železnim odleptom, tako da me je skoraj podrl na tla, prav ko sem meril na dve drugi glavi.

lc, in udarjati sem moral kakor strojnica. Berker pa je tulil in klical in se oklepal mojih nog. Še dve veliki kači sta se sikajoči vrgli v vagon. Ubil sem obe.

K sreči je Berkerju postalo slabo. Iz kač namreč, ki smo jih ubili, je začel puhteti zopern smrad in se mešati z onim živih kač. Več vojakov in tudi meni samemu je postalo slabo. Slednjic se je prikradla še zadnja. Berker me ni hotel pustiti iz oklepa. Vojaki sosednjega vagona so mi pomagali, da smo mu zvezali roke in noge. Nesrečnež je znorel od strahu.

Osmrajeni zrak in opolzla kačja trupla ob progi so nas spominjala, da vse te grozote niso bile samo hude sanje. Po dolgem čakanju in skrbni preiskavi je nekaj mož z zemljo posulo tračnice, da bi bile manj opolzke. Potem smo se ločili od groznega mesta.

Dokler bom živ, se ne bom mogel otresti spomina na strašno uro. Ko sem stal v žgoči vročini in v smradu, ko se je ponorel človek oklepal mojih nog, ko sem udarjal po opolzljih, grdih, voglatih kačjih glavah, ki so valovile merile, sikale; ko sem videl vse okoli sebe velike in majhne, dolge in kratke, rjave in črne, zelene in oranžaste kače, ki so se zvijale, obračale, ovijale; same kače — kače — kače.

Smrt in reklama.

Na Dunaju so te dni delili letake z naslednjim besedilom: Boj za Šanghaj je dosegel višek. Japonska izkrcava nove čete. To pa naj nas ne ovira, da ne bi vsak dan poslali v točilnici X izvrstnega jazzbanda. Vina v odprtih steklenicah! Nizke cene! Odprto do 4. ure zjutraj.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

- (Nadaljevanje.) Prva ljubezen 50 Po gorah in dolinah 50 Po litra vipava 60 Poslednji Mehikanec 30 Pravičje H. Majar 30 Predtržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu 25 Prigodbe čebelice Maje, trda vez 1. Ptiče selivke, trda vez 75 Pred nevihto 35 Popotniki 60 Poznava Boga 30 Pirhi 30 Povodnji 30 Praški judok 35 Prisega Huronskega glavarja 30 Pravičje in pripovedke (Košutnik) 1. zvezek 40 2. zvezek 40 Prvici med Indijanci 30

- Preganjane indijanskih misijonarjev 30 Robinson 50 Robinson Crusoe 60 Revolucija na Portugalskem 30 Rdeča in bela vrtnica, povest 30 Roman zadnjega cesarja Habsburgov 1.50 Rdeča megla 70 Rdeča kokarda 1.25 Seržant Diavolo, vez 1.60 Slovenski šalčivce 40 Slovenski Robinson, trd. vez 75 Smeški invalidi 35 Sveta Genovefa 50 Solnce in senca 65 Skrivnost najdenke 35 Skozi srno Indijo 50 Sanjska knjiga, mala 60 Sanjska knjiga, velika 90 Sanjska knjiga, (Arabska) 1.50 Spomini Jugoslovanskega dobrovoljca, 1914—1918 1.25 Sredozimci, trd. vez 40 Stranot vojne 50 Stiri smrti, 4. zv. 35 Stari pred hke 60 Stanby v Afriki 30 Spomin znanega potevalca 1.50 Strizarjeva Antehelija, broš 30 Stote Seta, povest iz Abrucev 30

MARIAN PFEIFER, New York:

ZA KULTURNO ZBLIŽANJE NAŠIH ROJAKOV

Iz proučevanja kulturnih prilik med našimi izseljenci, tako iz študijskega vidika kakor iz prakse, sem opazil, da ni med njimi in njihovimi organizacijami onega tesnejšega sodelovanja družabnosti kakor sem pričakoval.

Priznavam živavnost našega naroda, ki stremi po kulturnem napredku, zlasti če pomislimo, da naša kulturna društva in organizacije vzdržujejo rojaki sami od svojih prispevkov. Poleg težkega dela, ki ga narekuje življenjski obstoj našega delavstva, pa se rojaki v prostem času tako živahno kulturno udeležujejo. Ljubezen in stremenje po kulturi je ponos vsakega naroda in zato veliko priznanje našim rojakom. Številna kulturna društva, humane institucije, glasbena društva so spomenik našega izseljenstva, preko katerega ne more iti zgodovina močje.

Tako sem opazil kljub svetovni depresiji razveseljive pojave udeleževanja in napredka, vendar pa nisem opazil onega tesnejšega sodelovanja, ki je lokalnega značaja. Mnogo je bilo kulturnih društev v starem kraju, ki so vsled nesloge svojega članstva ali pa vsled osebnosti razpadla. Dasi ravno je bil njihov program še tako idealno zamišljen, prišlo so na dnevni red čestokrat osebnosti, kar pa je zahtevalo žrtve — razpad kulturne organizacije. Kdor hoče postati iskren član organizacije, naj ima pred oči njen razmah in procvit, odstrani naj predsodke, osebnosti in samo to bo poleg intenzivnega dela rodilo zaželjen uspeh. Vsako društvo je zvezano z vprašanjem bodočnosti in zato je treba čuvati njihovo lokalno edinstvo.

V Združenih državah je mnogo jugoslovanskih kulturnih organizacij. Običajno je, da se v sličnih zadevah društva medsebojno podpirajo, pri tem pa se ne, smejo ozirati na politično opredeljenost posameznega društva. Zakaj? Kulturna je umetnost, je internacionalna, na katero ne sme biti političnega vpliva. Slova med kulturnimi organizacijami ojači ugled

posameznega društva in narodne skupnosti. Opazil pa sem tudi pomankanje kulturnih stikov s stariim krajem. Čestokrat so se morala razna društva obračati v stari kraj in to ravno pri nabavi kulturnih pripomočkov kakor n. pr. leposlovnih knjig, not, igrokazov, itd. Če se je n. pr. to praktičiralo v času gledališke sezone, je zavladalo preje vroče poletje, kakor pa da je prispelo zaželjeno gradivo. Če bi se društva medsebojno podpirala, bi taka pot lahko izostala.

Zato bi priporočal ustanovitev Jugoslovanske kulturne zajednice, katere naloga naj biha vse tukajšnje kulturne organizacije zalagati s potrebnimi kulturnimi pripomočki. Tako bi se v bodoče vsa društva naših izseljencev tako slovenska, hrvatska kakor srbska obračala v svojih kulturnih težnjah edino le na Kulturno zajednico. To pa bi imelo značaj skupnosti, kar bi ugodno vplivalo na posamezno društvo samo. Če si navežejo društva tesnejše medsebojne stike, ozirajo se tudi pri prireditvah na družabno podporo in tako je korist ozir. gmeten uspeh priznava detega društvo zasigurana. Kulturna zajednica naj bi zalagala vsa društva z najnovjšimi publikacijami, gospodarskimi revijami itd. Ustanovi se čitalnice, kjer so na razpolago našemu izseljenstvu vsi časopisi starega kraja in tako more biti naš rojak vedno informiran o razmerah, ki vladajo v domovini. Kulturna zajednica naj vodi statistiko kulturnega delovanja naših rojakov, kar predstavlja tudi svojo zgodovino jugoslovanskega naroda. Kulturna zajednica naj bi bila najmočnejši predstavnik našega naroda.

Ustanovitev "Jugoslovanske kulturne zajednice" je nujna potreba! Kulturna zajednica pa bi bila last skupnosti, last vseh v njej včlanjenih društev, ki jo vzdržujejo z gotovimi mesečnimi prispevki. Narod, ki stremi po kulturnem napredku, je poštevanja vreden tudi v tako milijonski zemlji kakor je Amerika. Naš narod v Ameriki je zelo zaveden, toda manjka mu kul-

turne organizacije, ki bi ga vodila k kulturni vzajemnosti in zblizanju. Tako pa živijo Slovenci kakor Hrvati in Srbi za se, kakor da so ljudje, ki se ne poznajo. Taka razcepljenost veliko škoduje posameznim organizacijam. Če tudi so ljudje raznega političnega mišljenja, naj se jim to prepusti, zakaj vsak človek ima svoje dobre in slabe ideje, s tem pa še ni rečeno, da je kulturna skupnost nemogoča.

JETIKA JE OZDRAVLJIVA

Švicarski učenjak dr. Spalinger, ki živi na Angleškem, sporoča svetu vest o dalekosežnem izumu, ki naj bi povzročil prevrat v zdravljenju tuberkuloze. Posrečilo se mu je je baje sestaviti serum, ki ozdravi jetiko v najkrajšem času. Pa ne samo to. Njegov serum ima tudi svojstvo, da človeka popolnoma ubrani pred jetiko.

Učenjak je nad dvajset let delal na svojem izumu. Poskusi s serumom so bili zelo dragi in dolgotrajni. Zanje je dr. Spalinger žrtvoval vse svoje premoženje. Tudi doto svoje žene je založil v to delo. V samotni svojega laboratoriju je študiral, primerjal in izpopolnjeval svoj serum.

V salonu lady Seaforth je imel dr. Spalinger pred dnevi predavanje o svojem izumu. Zbral so se najodličnejši londonski zdravniki in druge osebnosti. Dr. Spalingerja je njihova navzočnost tako razburila, da se mu je stisnilo golo in je moral namestiti njega povzle besedo njegov asistent, ki je povedal o Spalingerjevem serumu vse, kar mu je dovolil izumitelj.

Serum dr. Spalingerja je absolutno neškodljiv in izumitelj je za njegovo sestavo uporabil mrtve tuberkule, katere pa je še poprej podvrget posebnemu postopku. Serum se vbrizga pod kožo in povzroči rapidno zdravljenje. Baje učinkuje tem bolj energično, čim bolj je bolezen razvita.

JADRANSKA PLOVBA.

Edina direktna proga iz Amerike na Jadransko morje in do krajev ob dalmatinski obali, je stara in preizkušena Cosulich parobrodna družba, koje parniki vozijo iz New Yorka naravnost do Dubrovnika in Splita.

Na ta način se izognete vseni presedanju na železnicah in carinskim premetajem na mejah evropskih držav.

Ko se enkrat vkrcate na Cosulichevo moderno, hitro in luksuzno ladjo VULCANIO ali SATURNIO, ki odpluje iz New Yorka 12. oziroma 29. aprila, je konec vseh vaših skrbi, ker se vam na potovanju ni treba ničesar več bati. Ko pridete v svojo staro domovino, boste bratsko in prijateljsko pričakani na svoji rodni zemlji, kjer boste slišali svoj materni jezik in naši svoje stare običaje.

Cosulich družba zna cenito priliko direktne in redne plovbe v naši zemlji ter skrbi, da se našim potnikom ugodi v vseh ozirih. Sigurno ste lahko, da boste imeli vse udobnosti in privilegije, ako potujete na Cosulichevih ladjah.

Naši čitatelji zamorejo dobiti vse popolne informacije pri katerikoli zastopniku Cosulichev črtali pa naravnost iz glavnega urada 17 Battery Place, N. Y., ali 180 W. Washington St., Chicago, Ill.

Poziv! Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno. Uprava "G. N."

SODNIJSKI OGLASI iz stare domovine.

T. 9331 UVEDBA POSTOPANJA ZA PROGLASITEV MRTVIM OVEN ANTON, rojen 2.3.1883 v Gabrovski št. 24, pristojen v Moravce pri Litiji, samski posestnik sin je odšel pred 27 let v Ameriko, pa ni od tega časa več glasu o njem. Ker je potemtakem nastopila zakonita domneva smrti v smislu 124 o.d.z. se uvede na prošnjo njegove sestre Oven Marije iz Moravce gore št. 24 postopanje za proglasitev mrtvim, ter se izda poziv, da se o pogrešanju poroča sodišču. OVEN ANTON se poziva, da se zgledi pri podpisnem sodišču ali drugače da kako vest o sebi. Po 1. februarju 1933 bo sodišče na vnovično prošnjo odločilo o proglasitvi mrtvim. Deželno sodišče v Ljubljani odd. III., dne 21. januarja 1932. Avsec. I. r.

T. 432 UVEDBA POSTOPANJA ZA PROGLASITEV MRTVIM ZALOŽNIK FRANC, rojen 4.10. 1875 v Notranjih Goricah pristojen na Brezovico pri Ljubljani, naposljed stanujoč kot delavec v Kozarjih št. 75, je odšel leta 1913 v Ameriko, DeKalb, Ill. Združen države. Zadnjic je pisal iz DeKalba 27.3.1916; potem pa ni več glasu o njem. Ker je potemtakem smatrali, da bo nastopila zakonita domneva smrti v smislu 124 št. 1 o.d.z. se uvede na prošnjo njegovega sina Založnika Franceta, kurjača na Brdu pri Viču postopanje za proglasitev mrtvim, ter se izda poziv, da se o pogrešanju poroča sodišču. ZALOŽNIK FRANC se poziva, da se zgledi pri podpisnem sodišču ali drugače da kako vest o sebi. Po 1. marcu 1933 bo sodišče na vnovično prošnjo odločilo o proglasitvi mrtvim. Deželno sodišče v Ljubljani, odd. V., dne 29. januarja 1932. Avsec. I. r.

Mali Oglasi imajo velik uspeh Prepričajte se!

VSE SE PREBOLI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA. Za Glas Naroda priredil I. H.

48 (Nadaljevanje.)

— Globoko hrepenenje se polasti ženske za moža, za katerega misli, da je rojena. Samo mirno hodi za tem hrepenenjem, potem boš blagoslovljena in tvoje življenje bo res doseglo srečo. Razumem te kot človek in kot zdravnik. Ustvarjena si, da osrečiš moža in ga obdariš z otroci. In ti veš, kdo je ta mož.

Z žarečimi očmi mu priklina. Lahno jo gladi belo roko. — Sledi svojemu notranjemu glasu. Prave poti ne boš več zgrešila.

Potekla je zima, poteklo je poletje in zopet je bila nova zima pred vrati. Joka še vedno ni bilo.

Težko ga je zadela novica o nenadni smrti zveste tovarišice. Sililo ga je, da bi hitel domov, toda s tem svoje Agnete ne bi dobil in pustil bi veliko delo, ki je bilo zelo važno.

Zato je ostal še dalje časa, kot pa je bil namenjen. V neumornem delu je iskal pozabljenosti svoje globoke bolečine in je potapljal hrepenenje po zapuščenih otrocih. Kot mu je pisal njegov namestnik, se nahajajo otroci v dobri oskrbi. Zelo pogosto mu je pisal. Moral mu je vrjeti, kajti slike, ki mu jih je vedno pošiljal, se mu jasno razodevale, kako lepo se razvijata njegova sinova. Pogosto se ga je oprilelo hrepenenje po domu, da bi bil najrajše odpoval. Zaradi uspešnega dela so ga vsi ljubili in pravega namestnika mu ni bilo mogoče najti. Vse svoje dobro sree je dal v to, da je z svetom in dejanjem pomagal naselnikom, ki so se v potu svojega obraza mučili po širnih brazilskih gozdovih, da so mogli preživljati svoje družine. Nikakor ga niso mogli pogrešati, niso ga pustili iti; mislili so, da brez njega ne bi mogli živeti.

Slednjič pa začne premišljevat, ako ne bi bilo zanj najboljša da bi za vedno ostal med dobrimi, zaupljivimi ljudmi in bi dobil svoje otroke k sebi.

Domovina mu je vzela vse: dekle, ki je bilo namenjeno njemu in ki je bilo tako zraščeno z njegovim srecem, da se mu je zdela, da mu je nikdo ne more iztrgati in zatem, žena ki je postala tako zvesta in razumna tovarišica, ki mu je rodila dva ljubeznjiva otroka. Tako je mogoče odločila usoda: ustanovil si je novo življenje in vse, kar ga je mučilo, je pustil v stari domovini.

Zavedal se je velikih dolžnosti in velikega dela in veselilo ga je, ko si je lahko nesebično priznal, da dela za ljudstvo, da jim pomaga.

Vendar pa se je konečno odločil, da odpotuje v domovino. Gledal je bil, ko je ob slovesu opazil, kako so mu vsi naklonjeni, kako ga spoštujejo in ljubijo.

— Pridite zopet nazaj! Morate priti! — so klicali za njim.

Zopet je bil v svoji domovini. Kako prijeten občutek! Bilo je 18. decembra; božično razpoloženje je že bilo okoli njega.

V pristanišču ga je pričakoval varuh njegovih otrok dr. Rabič. Med potom do doma mu je vse pojasnil.

Joško je seveda najprej vprašal po otrocih. Prijatelj mu pove, da sta dečka zelo krepka in da se lepo razvijata. Žena, ki skrbi za nje, je zelo ljubeznjiva in jima je druga mati. V vsakem oziru je zelo skrbna.

Težko je bilo za dr. Rabiča Joškovo vprašanje po ženi. Pove mu, da je v mraku šla preko ulice, žareče luči tovornega avtomobila so jo ostepile in mesto da bi se ognila, je prišla pod avtomobil, ki jo je povozil. Pravi nič ni trpela; bila je na mestu mrtva.

Počasi in prizanesljivo mu pripoveduje dr. Rabič, da Joška ne bi preveč bolelo.

Velika žalost je vladala v hiši, ko so prinesli mlado gospo mrtvo v hišo, ko je malo prej šla po opravih iz hiše še zdrava in vesela. Dr. Rabiču je bilo zelo težko Jošku sporočiti žalostno vest in ko mu je o tem pisal, je bil vesel, da se je rešil tako težkega dela.

Vlak je vozil po pokrajini, čez katero je bila razpeta velika bela rjuha: sneg, božični sneg.

Ko se je bližal svojemu domu, je opazoval lepe gozdove, ki jih je tako ljubil in tedaj se je prepričal, da se ne more ločiti od domovine in se preseliti v tuj svet, ki ni njegova domovina. S tisoč rokami se ga je oklepala domovina.

Slednjič pa zagleda svojo hišo; sneg je odel streho, vse okoli sneg.

Nekaj nepopisnega ga prevzame.

Široko razprostre roke: njegova domača hiša, njegovo delo... Nikdar je ne bi mogel zapustiti. Zopet je dihal domači zrak, ki je bil poln omamljive sladkosti.

V velikih kosmih je padel sneg, ko stopi v hišo, ki je bila okrašena z duhtečimi smrekovimi vejami.

V veliki veži so stali njegovi delavci in učenci, ki ga pozdravijo s pesmijo. V vsakem očesu je videl veselje, da se je zopet vrnil. To živahno vriskanje učencev, kako ga je veselilo! Gnetli so se okoli njega, mu podajali roke, ga izpraševali o tem in onem. Izgledalo je, da so skušali vsi preprečiti, da se mu ne bi približala bolelost zaradi nesreče, ki ga je zadela.

Tedaj pa ga prime vroče hrepenenje po zastnih otrocih. Nestropno mu utriplje srce in moral je nekaj minut zbirati svoje misli, predno je odprl vrata svojega stanovanja.

Stara kuharica je že stala za vrati in ga pozdravi: — Hvala Bogu, da ste zopet tukaj, gospod doktor!

V dobrih rjavih očeh se je izdajala velika zaupljivost in po ličih so polzele debele solze veselja. Ni mogel govoriti, samo stisne ji roko.

— Dečka, Bog naj jih varuje! Čudili se boste, gospod doktor, kako sta zrasla.

Pelje ga v sobo, kjer sta ga dvojčka Joško in Boris željno pričakovala.

Le v megli sta se še spominjala svojega očeta, četudi jima je bil vsled razgovarjanja in molitve vedno blizu.

Kakor v sanjah vidi svoja dva otroka stati pred seboj. Nato pa se skloni k njima, vzame vsakega v eno roko in ju objame. Njegov pogled poleti k živalnemu stroju pri oknu kjer je vedno sedela mati njegovih otrok. Nikdar več ne bo slišal ljubeznjivega glasu svoje žene.

Zdaj je šele spoznal veliko izgubo, ki ga je zadela, ko sta stala pred njima dva otročiča brez matere.

Kratko vzdihne: — Moja ljuba otroka!

Otrokoma se je zdelo čudno, da je tuj gospod, ki je bil njihov

Koledar za l. 1932...

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev—Marka Rupnik in Franka Troha —dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Cena 50c Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

oče, tak ozelo ginjen. Mali Joško se najprej izvije iz njegovega objema z otroškim vprašanjem: — Papa, ali si nam tudi kaj prinesel? — Da, poln zaboj. — Tudi živega krokodila? In leva in opice? In kače? — Vse je hotel vedeti. — Ali smemo takoj pogledati? — Joško Ahčin se prijazno smeje; to je bila prava otroška sebičnost.

— Ko pridejo zaboji s postaje, jih lahko odprete. Kako sta bila otroka naenkrat domača, ki je bila premagana prva bojazen. Po vsem sta izpraševala, vse sta hotela vedeti. Vedno sta se ovijala očeta in neprestano izpraševala. — Kdaj pa bomo pili kavo? — vpraša mali Boris. — Teta Greta je spekla velik jabolčni kolač. — Teta Greta! Greta! — Kdo je teta Greta? Boris malo pomisli in reče: — Teta Greta je vendar teta Greta! Kako je bilo sploh mogoče vprašati, kdo je teta Greta? Na misel mu pride: sedanja gospodinja. Seveda je morala biti ona! To predrago ime! Kaj vse mu je to ime razodevalo! Gospodinja je hotel pozneje pozdraviti in se ji zahvaliti. Zahvalo je tudi zaslužila. (Konec prihodnjic.)

TRAJNOST ČASOPISNEGA PAPIRJA

Dnevni tisk pomeni glavni zgodovinski vir za umevanje naše dobe. Poznejši raziskovalci sedanjih let bodo predvsem navezani na dnevnike. Zato si delajo strokovni krogi v Evropi in Zedinjenih državah resne skrbi, ker ne vedo, kako bi ohranili to gradivo bodočim pokolenjem. Sedanji časopisni papir se pripravlja iz lesa, zato v kratkem času razpade v prah. Čez nekaj desetletij bodo vsi v knjižnicah shranjeni dnevniki nedolgovinno popolnoma uničeni. Državni kemični laboratorij v Zedinjenih državah je zdaj po večletnih poskusih objavil, da ni sredstva, ki bi rešilo časopisne zaklade javnih arhivov.

Ta ugotovitev je posebno usodna, ker pomeni, da se bodo kmalu sesuli v nič vsi dnevniki od leta 1875 naprej. Starejši dnevniki so se tiskali na močnem, iz platnenih cunj pripravljenem papirju, ki traja stoletja. V letih 1870. do 1873. ga je nadomestil papir iz lesa. Njegova življenjska doba je pri kraju. Samo nekateri ugledni dnevniki, kakor "Times" ali "Martin", natisnejo posebej za knjižnice po več izvodov vsakega letnika na trajnem platnenem papirju. Knjižnice poznajo samo en način obvarovanja dnevnika pred razpadanjem. Prelepijo vsako polo na obeh straneh s prozornim japonskim svilenim papirjem. Tega sredstva se poslužuje washingtonska kongresna knjižnica, kar pa je zelo zamudno in drago. Zgodovinarji vseh panog bi bili jako hvaležni izumitelju, ki bi utegnil podaljšati življenje časopisnega papirja.

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

To in ono IZ VSEH DELOV SVETA

Smrt turškega vojskovodje

Iz Carigrada poročajo, da je umrl bivši vojskovodja Nuredin paš, ki je 1915 poveljeval turški vojski, ki je zavzela angleško trdnjavo Kut el Aamaro pred Bagdadom in ujela njenega poveljujočega generala Townsenda. 1922 se je enkrat pojavil v zgodovini in je oblegal v turško-grški vojni Smirno.

Zadnje Wallaceovo delo

Kot poročajo iz Californije, je pokojni Edgar Wallace v devetin tednih svojega bivanja v Hollywoodu izgotovil šest filmskih rokopisov. Trije od njih so že filmeni. Podjetje, za katero je delal, mu je plačalo 3,500 dolarjev tedensko stavilo pa je pogoj, da mora oddati vsak teden gotov filmski rokopis.

Zdravniško spričevalo pred poroko

Francoskemu senatu je predložen zakonski osnutek, ki predvideva uvedbo obveznega zdravniškega spričevala pred poroko. Spričevalo bosta morala ženin in nevesta predložiti uradniku, ki ga bo zavrnil, če bo starejše kakor štiri tedne.

Bat'ova čevljarska vas v Palestini

Tomaž Bat'a, ki je nedavno letel v Indo-kino, se je medpotoma ustavil v Jeruzalemu. Že poprej si je bil preskrbel nekaj zemljišča v Jeruzalemu. Tel Avivu, v Haifi in Nazaretu. Zdaj so Bat'ovi pravni zastopniki začeli pogajanja za nakup zemljišča v izmeri 200 ha v Haifi, kjer se bo začela graditi "čevljarska vas". Bat'a namerna zgraditi tvornico, ki bo proizvajala dnevno 2000 parov čevljev. V podjetju bo zaposlenih 700 delavcev. Ker imata Sirija in Palestina carinsko pogodbo, bo podjetje lahko izvažalo čevlje iz ene države tudi v drugo. Da bi se ubranil propagandi, ki jo bodo nedvomno proti njemu započeli domači trgovci, je Bat'a sklenil izvažati iz Palestine oranže za svoje delavce v Zlino. Uvažal bo poleg tega tudi med, ki je v teh krajih zelo poceni.

Dnevnik brezposelnega

Zavod za narodno kulturo v Varšavi je razpisal večjo nagrado za najboljši dnevnik brezposelnega človeka. Na ta razpis je prejel nad 700 pošiljatev. Posebna komisija bo zdaj začela prebrati dnevnike, odbrala najboljšega in ga dala natisniti v obliki knjige.

Table with shipping news entries including dates, ship names, and destinations like Havre, Bremen, Hamburg, etc.

V JUGOSLAVIJO Na Hitrem Ekspresnem Parniku ILE DE FRANCE 22. MARCA (6 P. M.) 8. Aprila — 30. Aprila LAFAYETTE 15. Marca in 16. Aprila DE GRASSE 5. Aprila 3. razred do Ljubljane in nazaj od \$174.00 naprej Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agenta French Line 19 STATE STREET, NEW YORK

Vsakourstne KNJIGE POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. Telephone: CHELSEA 3878 POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Smrt le Bunsena

V Londonu je preminil 80-letni Sir Maurice leBunsen, ki je bil 1913 in 1914 angleški poslanik na Dunaju. Pokojnik je bil nemškega rodu. Njegov ded je bil od 1852 do 1859 pruski poslanik v Londonu, njegov oče pa je služil v pruski armadi kot častnik. Maurice leBunsen se je posvetil diplomatski karieri. Zastopal je Anglijo v raznih deželah Amerike in Evrope ter Azije. 1913 je prišel kot naslednik poslanika Cartwrighta na Duraj, kjer je 13. avgusta 1914 po nalogu svoje vlade izročil Avstro-Ogrski angleško vojno napoved.

PRETEP MED STAVKARJI IN MAJNERJI

McArthur, O., 6. marca. — Premogarska stavka se je razvila v vojno v Cinton okraju, ko je 300 stavkujočih premogarjev iz Athens okraja vdrla na ozemlje Thompson Coal Co. Stavkarji so razorožili stražnike, so napadli 60 premogarjev, jih nekaj pretepli in so se nato odeljali v avtomobilih. Kot pravi šerif Roy Cox, delajo premogarji v Thompson rudniku na kooperativni podlagi in je

bil v okraju vedno mir. Stavkarji so skušali pregovoriti premogarje, da se pridružijo uniji in zastavajo. Ker tega niso hoteli storiti, so jih stavkarji napadli in pretepli. Več premogarjev je bilo ranjenih.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READER) Stane samo \$2.— Naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 West 18th Street New York City